

การสอนช่อมเสริม

ความหมาย

การสอนช่อมเสริม (Remedial Teaching) หมายถึง การสอนเด็กที่ยังพัฒนาด้านการเรียนยังไม่เต็มความสามารถในการเรียนตามปกติ โดยการแก้ไขข้อบกพร่องด่างๆ ที่จะมีผลต่อการเรียน ขั้นตอนการเรียนรู้ที่ไม่ถูกวิธี ตลอดจนเสริมทักษะในการเรียนรู้ใหม่ๆ การสอนช่อมเสริมจะเน้นเด็กเป็นหลัก เนื่องจากเด็กแต่ละคนมีเอกลักษณ์ของตน การที่ครูจะใช้วิธีสอนนักเรียนทุกคนให้เหมือนกันหมด ประหนึ่งว่าنانกเรียนทุกคนมีความรู้ ความสามารถด้านตัวเดียวกัน มีความรู้สึกนึกคิดไปในทำนองเดียวกัน ย่อมทำให้การสอนไม่มีบังเกิดผลดี ทำให้เด็กบางคนไม่สามารถพัฒนาไปได้เท่าที่ควร เมื่อถูกกล่าวเลียนนาเข้า มีญาติค่างๆ ก็หันหัวจ้องหากต่อการแก้ไข ด้วยเหตุนี้การสอนช่อมเสริมจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

สาเหตุที่ทำให้เด็กล้มเหลวทางการเรียน

สาเหตุของเรื่องนี้มีอยู่มากมายและเป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะสลับซับซ้อน แต่อาจจำแนกได้เป็น ๓ ประการ คือ

๑. ด้านร่างกาย ได้แก่ สาเหตุที่สืบเนื่องมาจากการทำงานผิดปกติของระบบการทำงานของร่างกาย เช่น ความผิดปกติหรือความบกพร่องด้านการเห็น การไห้ยิน การคิด เป็นต้น

๒. ด้านจิตวิทยา ได้แก่ การปรับตัวทางอารมณ์ และจิตใจ เป็นต้น

๓. ด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ สภาพทางบ้าน การอบรมเลี้ยงดู สภาพโรงเรียน การเรียนการสอน เป็นต้น

ประเภทของเด็กที่ควรรับการสอนช่อมเสริม

เด็กคนใดที่เรียนไม่ดีเท่าที่ควร หรือเรียนได้ต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง ล้วนเป็นเด็กที่ควรได้รับการสอนช่อมเสริม ซึ่งอาจจำแนกได้เป็น ๖ ประเภทคือ

๑. เด็กเรียนช้า ได้แก่ เด็กที่มี IQ ต่ำกว่า ๗๐-๘๐ เด็กเหล่านี้มีความสามารถจำกัด จึงมีผลสมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และเรียนรู้ได้ช้ากว่าปกติ นอกจานี้ยังขาดทักษะเบื้องต้นด่างๆ ซึ่งทำให้การเรียนยุ่งยากไปอีก เป็นผลให้เด็กเกิดความท้อแท้ และมีปัญหา จึงควรได้รับการสอนช่อมเสริม

๒. เด็กปัญญาเดิม ปกติเด็กพวงนี้จะถูกกล่าวเพราครูคิดว่าเป็นเด็กที่เก่งช่วยด้วยได้ การสอนตามปกติมักทำให้เกิดความเบื่อหน่ายจึงควรได้รับการสอนช่อมเสริม เพื่อพัฒนาความสามารถที่มีอยู่ให้ถึงปีดสูงสุด

๓. เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญา ได้แก่ เด็กที่มีปัญหาการเรียน อันเนื่องมาจากความบกพร่องทางสภาพร่างกาย เช่น หูหนวก ตาบอด ปัญญาอ่อน ฯลฯ เป็นต้น

๔. เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้เฉพาะอย่างเด็กเหล่านี้ไม่ใช่เด็กพิการ แต่มีความบกพร่องเกี่ยวกับระบบประสาท มีปัญหาในการเรียนบางเรื่อง เช่น การรับรู้ การพูด การฟัง การอ่าน หรือการเขียน และมักมีช่วงความสนใจสั้น จึงควรได้รับการสอนช่อมเสริมตามความจำเป็น

๕. เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม ทำให้มีผลการเรียนต่ำกว่าระดับสติปัญญา และบีดความสามารถที่มี ทั้งนี้อันเนื่องมาจากการไม่เต็มใจเรียน ไม่สนใจเรียน ขาดแรงจูงใจในการสอน มีความไม่มั่นคงทางอารมณ์ หรือมีจิตใจแปรปรวนได้ง่าย

๖. เด็กที่มีประสบการณ์และภูมิหลังจำกัด ได้แก่ เด็กที่มาจากครอบครัว ซึ่งยังไม่ในวัยนรรรม หรือ ความเชื่อของอย่าง ที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ เด็กที่มีข้อจำกัดทางภาษา รวมถึงเด็กที่มาจากครอบครัวที่อยู่ห่างไกล มีภูมิทางภูมิศาสตร์ เช่น เด็กชาว-เขมร ชาวเรือ ทำให้ขาดโอกาสที่จะแสวงหาประสบการณ์หลายอย่าง ที่เด็กที่ไม่รู้จักและเรียนรู้ เมื่อเด็กเหล่านี้มาเรียนในโรงเรียนปกติ จึงกลายเป็นเด็กขาดประสบการณ์ ซึ่งต้องการการสอนช่อมเสริม ลำดับขั้นในการสอนช่อมเสริม

ขั้นที่ ๑ วนิจฉัยปัญหา ก่อนที่จะสอนช่อมเสริม ครูควรจะวนิจฉัยปัญหาของเด็ก โดยการวิเคราะห์ พฤติกรรม เพื่อค้นหาสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน เพื่อให้การช่วยเหลือได้อย่างถูกจุด

การวนิจฉัย อาจทำได้อย่างไม่เป็นทางการ เช่น การสังเกตผลงาน พฤติกรรม เป็นต้น หรือการวนิจฉัยอย่างเป็นทางการ โดยการทดสอบด้วย ๆ ซึ่งอาจทำเป็นกิจกรรมหรือรายบุคคลตามความจำเป็น การทดสอบด้วย ๆ ทำในลักษณะของการสำรวจปัญหาขั้นต้นก่อน แล้วจึงศึกษาอย่างละเอียดถี่งปัญหาที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ครูควรเลือกปัญหัดามที่จำเป็นเท่านั้น

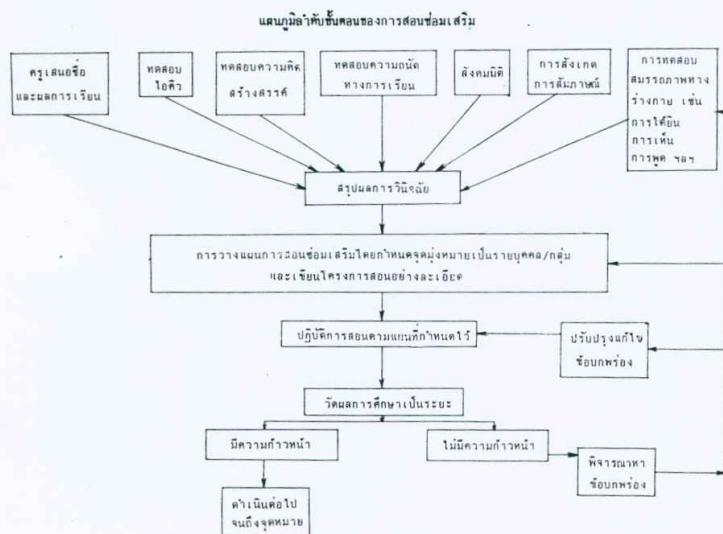
ขั้นที่ ๒ วางแผนการสอนช่อมเสริม หลังจาก

การวนิจฉัยว่าเด็กมีปัญหาในด้านใด แล้ว ครูก็จะวางแผนการสอนช่อมเสริม โดยกำหนดจุดมุ่งหมายของ การสอนเป็นรายบุคคล หรือเฉพาะกลุ่มของเด็กที่มีปัญหาเดียวกัน แล้วเขียนโครงการสอนช่อมเสริมโดยละเอียด

ขั้นที่ ๓ ปฏิบัติการสอน ใน การสอนช่อมเสริม นอกจากระดับด้านการไปตามแผนที่วางไว้แล้ว ครูควรระลึกเสมอว่า ครูควรใช้กิจกรรมการสอนและ สื่อการสอนใหม่ๆ ที่แตกต่างจากที่ใช้ในเวลาปกติ โดยคำนึงถึงช่วงเวลาที่เหมาะสม แรงจูงใจ การปรับ พฤติกรรม และการให้แรงเสริม ดังนั้นการสอน แต่ละครั้ง จึงต้องคำนึงถึงระดับที่พ่อเม마กับ ความสามารถของเด็กแต่ละคน หรือแต่ละกลุ่ม

ขั้นที่ ๔ วัดผล จะต้องมีการวัดผลการสอน ช่อมเสริมเป็นระยะๆ เพื่อทราบความก้าวหน้าของเด็ก และความเหมาะสมของกิจกรรมที่ใช้สอนว่า หากมี ความนักพร่องที่จุดใด จะได้รับแก้ไขทันที หรือหากมี ความก้าวหน้าดี ก็จะได้พิจารณาว่า การสอนช่อม-เสริมควรดำเนินต่อไป หรือยุติ เพราะถึงจุดหมายปลายทางแล้ว

ลำดับขั้นดังกล่าว อาจสรุปได้จากแผนภูมิลำดับ ขั้นของการสอนช่อมเสริมดังนี้

การนำไปใช้และ
การนำความ
เรียนปกติ สำหรับ
เด็กของจาก
มีการสอนช่อมะ
จุดประสงค์ในวิ
มัชยศึกษา แต่
ที่ว่า ครูยังมีค
เข้าใจผิดกันอยู่
เด็กที่จะเข้ารับ
ตลอดจนวิธีการ
หลายคนคิดว่าແ
เรียนช้า สดปัญ
เด็กเรียนอ่อน
ก็เพื่อให้เด็กเรียน

ศรียา นิยมธรรม
Gearheart, B.
Otto, W., R.A
Boston

ครูกีจavage-
มุ่งหมายของ
ลุ่มของเด็กที่มี
ช่องเสริมโดย
อนซ้อมเสริม
วางแผนแล้ว
การสอนและ
ชั้นเวลาปกติ
จะ การรับ
รังสีการสอน
พอเหมาะสมกับ
ลักษณะ
เดผลการสอน
หน้าของเด็ก
นว่า หากมี
ที่ หรือหากมี
การสอนซ้อม-
จุดหมายปลาย

แผนภูมิลำดับ

การนำไปใช้และปัญหา

การนำความคิดการสอนซ้อมเสริมไปใช้ในชั้นเรียนปกติ สำหรับประเทศไทยในปัจจุบัน ได้รับการเห็นชอบจากกระทรวงศึกษาธิการ และได้กำหนดให้มีการสอนซ้อมเสริมให้แก่นักเรียน ซึ่งเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ในวิชาต่างๆ ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ในทางปฏิบัติยังคงมีปัญหานี้ในประเด็นที่ว่า ครูยังมีความเข้าใจไม่ตรงกัน และมักมีความเข้าใจผิดกันอยู่ไม่น้อย ทั้งในเรื่องของการจัดประเภทเด็กที่จะเข้ารับบริการสอนซ้อมเสริม การวินิจฉัยปัญหาตลอดจนวิธีการสอนซ้อมเสริม ตัวอย่างเช่น บัตร์ครู หลาบคนคิดว่าเด็กที่ควรรับการสอนซ้อมเสริมคือ เด็กเรียนช้า สถิติปัญญาต่ำ การสอนซ้อมเสริมจึงมุ่งเฉพาะเด็กเรียนอ่อน และจุดประสงค์ในการสอนซ้อมเสริมก็เพื่อให้เด็กเรียนได้ทันเพื่อน ทันหลักสูตร และ

สอบໄล์ได้ วิธีการสอนก็มักทำโดยสอนพิเศษ คือเพิ่มเวลาสอน โดยสอนช้าวิธีเดิม ให้ทำแบบฝึกหัดมากขึ้น ไม่ได้พิจารณาถึงการนำสื่อการสอนที่เหมาะสมมาใช้ ผลก็คือเด็กเกิดความเบื่อหน่าย เคร่งเครียดจนเป็นเหตุให้เกิดปัญหาทางอารมณ์ และทางทางออกด้วยการเกรร แกลงเพื่อน แกลงครู หนีโรงเรียนฯลฯ เป็นต้น บังไปกว่านั้นยังมีครูอิกไม่น้อยที่ทำการสอนซ้อมให้นักเรียนมากกว่าจะสอนซ้อมเสริม นอกจากนี้การซ่วยเหลือส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ให้ถึงขีดสูงสุดในกลุ่มเด็กปานกลาง และเด็กปัญญาเล็กไม่ค่อยมีการดำเนินการ ด้วยไม่คิดว่าเป็นเรื่องของการสอนซ้อมเสริม สถาบันการผลิตครูหรือนักการศึกษา จึงควรให้ความสำคัญในเรื่องนี้ เพราะการสอนซ้อมเสริมนั้น จะช่วยให้การพัฒนาคุณภาพมนุษย์โดยการให้การศึกษาได้บรรลุเป้าหมายอย่างแท้จริง

ศรียา นิยมธรรม

บรรณานุกรม

- ศรียา นิยมธรรม และ ประภัสสร นิยมธรรม. การสอนซ้อมเสริม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิพิธพัชนา, ๒๕๒๕.
- Gearheart, B.R. Learning Disabilities. Saint Louis : C.V. Mosby, 1977.
- Otto, W., R.A. McMenemy and R.J. Smith. Corrective and Remedial Teaching. Boston : Houghton Mifflin, 1963.